NORAKSTS
Lieta Nr.A42598608;
A1589-10/09

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 25.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,
piedaloties pieteicējas valsts akciju sabiedrības „Latvijas dzelzceļš" pārstāvim *D.V.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *A.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja valsts akciju sabiedrības „Latvijas dzelzceļš" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2008.gada 6.maija lēmuma Nr.19/12786 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) ģenerāldirektora 2008.gada 6.maija lēmumu Nr.19/12786 (turpmāk – Lēmums) tika atstāts negrozīts VID Latgales reģionālās iestādes Muitas pārvaldes 2008.gada 6.marta lēmums Nr.F52-BF005278, ar kuru valsts akciju sabiedrība „Latvijas dzelzceļš" (turpmāk – pieteicēja) saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 201.[13] panta, piemērojot naudas sodu Ls 50 apmērā.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] No lietas materiāliem redzams, ka 2008.gada 4.martā VAS „Latvijas dzelzceļš" muitas kontroles postenī „Rēzekne 2" kā principāls/deklarētājs pieteica tranzīta muitas procedūru ar VAD T1 MRN 08LV000742104209A6 kravai - sintētiskais kaučuks (dzelzceļa pavadzīme Nr.E030843). Tātad VAS „Latvijas dzelzceļš" uzskatāma par subjektu, kas atbild par muitas iestādē iesniegtajā deklarācijā sniegto ziņu pareizību.

[1.2] VID Latgales reģionālās iestādes amatpersonas, veicot pārbaudi VAS „Latvijas dzelzceļš" 2008.gada 4.martā tranzīta muitas procedūrai ar dzelzceļa pavadzīmi Nr.E030843 pieteiktajai kravai, kurā jāatrodas 96 vietām (sintētiskā kaučuka pakas), konstatēja, ka tajā atrodas 74 vietas (sintētiskā kaučuka pakas). Līdz ar to konstatēts, ka VAS „Latvijas dzelzceļš" muitas iestādē ir iesniegusi nepatiesu informāciju saturošus dokumentus.

[1.3] Par konstatēto pārkāpumu (jebkāda veida nepatiesu informāciju saturošu dokumentu iesniegšana muitas iestādei) administratīvā atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 201.[13]pantā - naudas sods līdz seštūkstoš latiem, konfiscējot attiecīgās preces vai bez konfiskācijas.

Ar 2008.gada 6.marta VID Latgales reģionālās iestādes Muitas pārvaldes priekšnieka lēmumu Nr.F52-BF005278 par konstatēto pārkāpumu VAS „Latvijas dzelzceļš" uzlikts naudas sods Ls 50.

[1.4] Sūdzībā minētais apstāklis, ka krava ienākusi Latvijas teritorijā slēgtā vagonā ar nebojātiem kravas nosūtītāja nodrošinājumiem, neatbrīvo pārkāpēju no administratīvās atbildības par nepatiesu informāciju saturošu dokumentu iesniegšanu muitas iestādē.

[1.5] VAS „Latvijas dzelzceļš" administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatējami vainu mīkstinoši apstākļi atbilstoši LAPK 33.pantā noteiktajam, bet VAS „Latvijas dzelzceļš" atkārtota LAPK $201.^{13}$pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšana gada laikā pamatoti saskaņā ar LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktu atzīstama par pārkāpēja vainu pastiprinošu apstākli.

Ņemot vērā to, ka VAS „Latvijas dzelzceļš" atkārtoti gada laikā muitas iestādē iesniegusi nepatiesas ziņas saturošus dokumentus, tad nav pamata VAS „Latvijas dzelzceļš" atbrīvot no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[2] 2008.gada 9.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts VAS „Latvijas dzelzceļš" pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kas pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] Pieteicēja uzskata, ka Valsts ieņēmumu dienesta Lēmuma pamatojums neatbilst faktiskajiem lietas apstākļiem, proti, lēmums pieņemts neievērojot LAPK 9.panta prasības. VID lēmumā ir atsauce uz šo pantu, bet nav minēti apstākļi, kurus var uzskatīt par pieteicēja vainojamu darbību vai bezdarbību un kuru rezultātā var piemērot LAPK 201^{13}.pantu.

[2.2] Pieteicēja norāda uz pretrunām, kas pieļautas Lēmumā norādot uz to, ar kādu dokumentu tika deklarēta krava, jo 3.lpp. 3.rindkopā norādīts, ka krava deklarēta ar MRN, bet Lēmuma 6.rindkopā ar dzelzceļa pavadzīmi Nr.E030843. Pieteicējas ieskatā tieši šim faktam, ar kādu dokumentu ir noformēta muitas procedūra - tranzīts ir izšķiroša nozīme jautājuma izlemšanā par administratīvās atbildības piemērošanu.

[2.3] VID pamato Lēmumu ar EEK Regulas Nr.2454/93 199.panta 1.punktu, kurā ir noteikts, ka deklarētājs atbild par deklarācijā sniegto ziņu pareizību un pievienoto dokumentu autentiskumu. Savukārt, LDZ/principāls ar VAD T1 MRN 08LV000742104209A6 pierāda, ka Muitai ir iesniegta deklarācija ar reālo kravas svaru un pievienotie deklarācijai dokumenti - dzelzceļa pavadzīme Nr.030843 un vispārējās formas 2008.gada 2.marta akti Nr.298 un Nr.299 satur autentisku deklarācijā sniegto ziņu informāciju par kravas svaru. Deklarācijā nebija informācijas par kravas vietu skaitu, līdz ar to nav pamata salīdzināt tās autentiskumu ar dzelzceļa pavadzīmē norādīto.

[2.4] Pieteicēja papildus norāda, ka LDZ/principāls veica visus nepieciešamus pasākumus, lai iesniegtu Muitas iestādei dokumentus, kas satur patiesu informāciju:

- tika veikta kravas svara pārbaude, organizējot vagona svēršanu uz vagonu svariem pirms pieteikt muitas procedūru;

- dzelzceļa pavadzīmē Nr.030843 norādīts par vispārējā parauga aktu sastādīšanu, kuros ir norādīts reālais kravas svars;

- krava pieteikta muitas procedūrai ar MRN kurā deklarēts reālais kravas daudzums.

Tādejādi, LDZ/principāls veica visus likumiskus pasākumus, lai nodrošinātu LAPK 201^{13}.pantā un EEK Regulas Nr.2454/93 199.panta 1.punkta prasības.

[2.5] VID Lēmumā atsaucas uz Dzelzceļa pārvadājumu likuma 58.panta 1.punktu, saskaņā ar kuru pārvadātājs ir atbildīgs par kravas saglabāšanu no brīža, kad tā pieņemta pārvadāšanai, līdz kravas izsniegšanai saņēmējam.

Pieteicējas ieskatā netiek ņemts vērā, ka minētā likuma 60.panta 1.punktā ir noteikts, ka pārvadātājs neatbild par kravas nesaglabāšanu, ja krava pienākusi vagonā ar nebojātām kravas nosūtītāja plombām. Pie apstākļiem, kad vagons un kravas nosūtītāja nodrošinājumi ir neskarti, pārvadātājam nav pamata veikt kravas pārbaudi. Kravas svara pārbaudi vagonā Nr.22147839 veica LPZ/principāls savas kompetences robežās, lai neietekmētu pārvadātāja darbību un atbildību.

[2.6] Pieteicēja uzskata, ka deklarējot reālo kravas daudzumu ar VAD T1 MRN 08LV000742104209A6, ir ievērotas prasības attiecībā uz muitas procedūras deklarētāju. LDZ/principālam kopā ar deklarāciju - MRN ir jāiesniedz muitas iestādei kravas pavaddokumentu - dzelzceļa pavadzīmi, bet LDZ/principālam nav jāveic tajā labojumus, jo tas ir pārvadājuma līgums, kas noslēgts starp kravas nosūtītāju un pārvadātāju, kurā principālam nav tiesību veikt grozījumus. Nevar uzlikt principālam par pienākumu rīkoties plašāk, nekā tas ir atļauts ar likumu.

[3] 2008.gada 21.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts VID paskaidrojums, kurā atbildētājs norāda, ka pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt.

VID papildus Lēmumā minētajam norāda, ka Administratīvā apgabaltiesa 2005.gada 24.oktobra spriedumā lietā Nr.AA580-05/7 norādījusi, ka tehniskas grūtības pārliecināties par kravas atbilstību nevar ietekmēt personas pienākumus un atbildību. Savukārt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ar 2006.gada 21.marta spriedumu lietā Nr.SKA-89 konstatēja, ka privāttiesiskās attiecības neietekmē tiesiskās attiecības publisko tiesību jomā , tas ir, neietekmē pieteicējas administratīvo atbildību par muitas iestādei sniegto nepatieso informāciju. Ņemot vērā minēto, valsts akciju sabiedrība ,,Latvijas dzelzceļš" nepamatoti pieteikumā norāda, ka principālam ir jāiesniedz muitas iestādei kravas pavaddokumentus - dzelzceļa pavadzīmi, bet principālam nav jāveic tajā labojumus, jo tas ir pārvadājuma līgums, kas noslēgts starp kravas nosūtītāju un pārvadātāju, kurā principālam nav tiesības veikt grozījumus.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

[5] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos norādīto.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka sūdzība ir pamatota un apmierināma.

[7] Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus.

[7.1] 2008.gada 4.martā VAS „Latvijas dzelzceļš" muitas kontroles postenī „Rēzekne 2" kā principāls/deklarētājs pieteica tranzīta muitas procedūru ar VAD T1 MRN 08LV000742104209A6 kravai - sintētiskais kaučuks (dzelzceļa pavadzīme Nr.A030843, vagons Nr.22147839).

[7.2] Saskaņā ar Vispārējā parauga aktu Nr.298 vagons Nr.22147839 un aizturēts svara pārbaudei. 2008.gada 2.martā sastādītajā Vispārējā parauga aktā Nr.298 norādīts, ka pēc pavaddokumentiem kravas svars ir 48000 kg; kravas svēršanas laikā konstatēts, ka kravas bruto svars ir 59400 kg, taras svars – 2200 kg, neto svars – 23700 kg, kas veido 10600 kg iztrūkumu (*lietas 48.lapa*).

[7.3] 2008.gada 4.martā par konstatētajiem pārkāpumiem VID Latgales reģionālās iestādes Muitas noteikumu pārkāpumu novēršanas daļas amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BF005278 *(lietas 40.lapa)*.

[7.4] Ar 2008.gada 6.martā VID Latgales reģionālās iestādes Muitas pārvaldes priekšnieka lēmumu Nr.F52-BF005278 pieteicēja saukta pie administratīvā atbildības pēc LAPK 201.[13] panta, uzliekot naudas sodu Ls 50 apmērā (*lietas 38.lapa*).

[7.5] Par 2008.gada 6.marta lēmumu Nr.F52-BF005278 pieteicēja 2008.gada 31.martā iesniegusi VID ģenerāldirektoram sūdzību, pamatojoties uz sūdzībā tiesai izteiktajiem apsvērumiem (*lietas 33.–34.lapa*).

[7.6] 2008.gada 6.maijā VID ģenerāldirektora pieņēma pārsūdzēto Lēmumu Nr.19/12786, ar kuru 2008.gada 6.marta lēmums Nr.F52-BF005278 atstāts negrozīts (*lietas 29.-32.lapa*).

[8] LAPK 201.[13]pants noteic, ka par jebkāda veida nepatiesu informāciju saturošu dokumentu iesniegšanu muitas iestādei – uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām – līdz seštūkstoš latiem, konfiscējot preces vai bez konfiskācijas.

Atbilstoši LAPK 9.pantā noteiktajam, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi,

vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tādējādi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nepieciešams konstatēt visas administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošās pazīmes – subjektu (personu, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu), objektu (ar likumu aizsargātu tiesisku interesi, pret kuru ir vērsts administratīvais pārkāpums), subjektīvo pusi (nodomu (tiesu vai eventuālu) vai neuzmanību) un objektīvo pusi (prettiesiskas darbības vai prettiesisku bezdarbību). Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošajām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā (personas darbībās) nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

LAPK 201.[13]panta administratīvā pārkāpuma sastāvu veido: administratīvā pārkāpuma objekts – iekšējā tirgus aizsardzība, legālas tirdzniecības veicināšana; administratīvā pārkāpuma objektīvā puse – jebkāda veida nepatiesu informāciju saturošu dokumentu iesniegšana muitas iestādei; administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse – ar nodomu vai neuzmanības izdarīts pārkāpums; administratīvā pārkāpuma subjekts – fiziska vai juridiska persona, kas iesniedz dokumentus muitas iestāde. LAPK 201.[13] panta administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes jāanalizē kopsakarā ar muitas reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem.

Konkrētajā lietā pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības par to, ka dzelzceļa pavadzīmē Nr.030843 norādīti 96 vietas (sintētiskā kaučuka pakas), bet, veicot kravas fizisko kontroli, konstatētas 74 vietas (sintētiskā kaučuka pakas). Atbildētājs uzskata, ka tādejādi ir iesniegti nepatiesu informāciju saturoši dokumenti. Savukārt pieteicēja uzskata, ka VAS „Latvijas Dzelzceļš" kā principāls un kravas deklarētājs ir veicis visus likumiskos pasākumus, nodeklarējot kravas reālo daudzumu, līdz ar to nav konstatējama pieteicējas vaina.

Līdz ar to tiesai jākonstatē, vai izskatāmajā lietā ir konstatējams LAPK 201.[13]pantā noteiktais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[9] Muitas kodeksa 96.panta 1.punkts noteic, ka Kopienas ārējā tranzīta procedūras izmantotājs ir galvenais atbildīgais. Viņš ir atbildīgs gan par preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus, gan par Kopienas tranzīta procedūras noteikumu ievērošanu.

Komisijas 1993.gada 2.jūlija Regulas (EEK) Nr.2454/93, kas nosaka izpildes kārtību Padomes Regulai (EEK) Nr.2913/92 par Kopienu Muitas kodeksa izveidi (turpmāk – Regula Nr.2454/93) 199.pants noteic, ka, neskarot iespēju piemērot soda mērus, tiklīdz muitas iestādei ir iesniegta deklarētāja vai tā pārstāvja parakstīta deklarācija, tas saskaņā ar spēkā esošiem noteikumiem uzņemas atbildību par deklarācijā sniegto ziņu pareizību, pievienoto dokumentu autentiskumu un visu saistību pildīšanu attiecībā uz konkrētas procedūras piemērošanu konkrētām precēm.

Lietā nav strīda, ka VAS „Latvijas Dzelzceļš" ir minētās kravas principāls un deklarētājs.

Lietā ir strīds par pieteicējas atbildības apjomu – LAPK 201.[13]pants noteic atbildību par jebkāda veida nepatiesu informāciju saturošu dokumentu iesniegšanu muitas iestādei. Savukārt Regulas Nr.2454/93 199.pants noteic atbildību par deklarācijā sniegto ziņu pareizību, pievienoto dokumentu autentiskumu un visu saistību pildīšanu attiecībā uz konkrētas procedūras piemērošanu konkrētām precēm.

Tā kā strīdus objekts ir tieši dzelzceļa pavadzīmē Nr.A030843 norādītās 96 sintētiskā kaučuka pakas, tad tiesai jānoskaidro, vai principāls un deklarētājs ir atbildīgs ne tikai par pievienotās dzelzceļa pavadzīmes autentiskumu, bet arī par tajā norādīto ziņu pareizību.

[10] Tiesa norāda, ja arī VAS „Latvijas Dzelzceļš" ir principāls, tas nenozīmē, ka pieteicēja ir arī pārvadātājs. Minētais izriet no turpmāk norādītā.

Dzelzceļa likuma 4.panta pirmā daļa noteic, ka dzelzceļa infrastruktūra ir kompleksa inženierbūve, kurā ietilpst, tostarp, dzelzceļa virsbūve [sliedes (sliežu ceļi), pārmiju pārvedas, gulšņi, balasts un citi virsbūves elementu piederumi], pārbrauktuves un pārejas (..).

Saskaņā ar minētā likuma 6.panta otro daļu valsts publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs ir valsts dibināta akciju sabiedrība.

Tādejādi VAS „Latvijas Dzelzceļš" ir publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs.

Atbilstoši Dzelzceļa likuma 1.panta 7.punktam, dzelzceļa pārvadājumi ir pakalpojumi, kuri tiek sniegti uz pasažieru vai kravu pārvadājuma līguma pamata iekšzemes vai starptautiskajā satiksmē pa dzelzceļu.

Dzelzceļa likuma 1.panta 14.punkts noteic, ka pārvadātājs ir komercsabiedrība, kas saņēmusi pārvadātāja licenci dzelzceļa (pasažieru vai kravu) pārvadājumu veikšanai starp stacijām un šim nolūkam nodrošina vilci, vai arī komercsabiedrība, kas saņēmusi pārvadātāja licenci un sniedz tikai vilces pakalpojumus starp stacijām. Savukārt saskaņā ar Dzelzceļa likuma 11.panta pirmo daļu maksu par publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu nosaka dzelzceļa infrastruktūras īpašnieks vai valsts publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs. Jautājumus, kas saistīti ar dzelzceļa pārvadājumu jomu, tostarp, kravu pārvadājumus reglamentē Dzelzceļa pārvadājumu likums.

Dzelzceļa pārvadājumu likuma 23.pantā noteikts, ka saskaņā ar kravas pārvadājuma līgumu pārvadātājs apņemas kravas nosūtītāja nodoto kravu aizvest par maksu (saskaņā ar dzelzceļa pārvadājumu tarifu) no nosūtīšanas stacijas līdz galastacijai un nodot to kravas saņēmējam. Savukārt šā likuma 24.pantā noteikts, ka pārvadātājs kravas pārvadā, pamatojoties uz kravas pārvadājuma līgumu, kuram pielīdzināma noteiktā kārtībā izrakstīta pavadzīme.

Saskaņā ar Dzelzceļa likuma 13.panta otro daļu gadījumā, ja publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs ir arī pārvadātājs, tam jānodrošina, ka šos komercdarbības veidus veic atsevišķas struktūrvienības.

No minētām tiesību normām, pieteicējas pārstāvja tiesas sēdē teiktā un lietas materiāliem izriet, ka pārvadātājs konkrētajā lietā ir pieteicējas dibināta SIA „LDZ CARGO".

Tieši SIA „LDZ CARGO" ir arī atbildīga par dzelzceļa pavadzīmē Nr.A030843 norādītās kravas nogādāšanu Liepājas stacijā, nodošanai SIA „Rīgas Centrālais Termināls".

[11] Atsevišķu valstu muitas tiesībās paredzēts, ka atbildību par muitas procedūru „Tranzīts" izpildi, tai skaitā garantiju (galvojumu) iesniegšanu muitas iestādē un iespējamo muitas maksājumu nomaksu, var uzņemties cita persona, kas nav pārvadātājs. Tā, piemēram, Eiropas Savienībā personu, kas uzņemas minēto atbildību, nosaukta par principālu un tā pienākumos ietilpst:

a) preču nogādāšanu neizmainītā veidā līdz galapunkta muitas iestādei, ievērojot noteikto laika termiņu un visus muitas iestāžu noteiktos pasākumus preču identifikācijas nodrošināšanai,

b) Kopienas tranzīta procedūras noteikumu ievērošanu *(A.Gulbis, A. Čevers. Muitas darbības pamati. Rīga: RTU Izdevniecība - 2006. 158. lpp.).*

No minētā un no Muitas Kodeksa 96.panta izriet, ka pieteicēja kā principiāls atbild par visu nepieciešamo pasākumu veikšanu, kas nodrošinātu preču nogādāšanu neizmainītā veidā līdz galapunkta muitas iestādei, ievērojot noteikto laika termiņu un visus muitas iestāžu noteiktos pasākumus preču identifikācijas nodrošināšanai (nepieļautu preču nokļūšanu brīvā pagrozījumā bez muitas maksājumu nomaksas).

Lietā nav strīda, ka, veicot dzelzceļa vagona Nr.22147839 kravas fizisko kontroli, tika konstatēts, ka nodrošinājumu skaits un numuri atbilst pavaddokumentos uzrādītajiem – piekļūšana kravai netika konstatēta. Tādejādi pieteicēja nav pārkāpusi minēto prasību.

Tāpat pieteicēja ir atbildīga par Kopienas tranzīta procedūras noteikumu ievērošanu.

[12] Muitas kodeksa 4.panta 17.punktā norādīts, ka „muitas deklarācija" nozīmē darbību, ar kuru persona noteiktajā veidā un kārtībā paziņo par savu vēlmi precēm piemērot noteiktu muitas procedūru. Savukārt šī panta 18.punktā minēts, ka „deklarētājs" nozīmē personu, kas aizpilda muitas deklarāciju savā vārdā, vai personu, kuras vārdā tiek aizpildīta muitas deklarācija.

No minētā izriet, ka deklarētājs, iesniedzot muitas iestādē deklarāciju, paziņo par savu vēlmi piemērot noteiktu muitas procedūru. Konkrētajā lietā pieteicēja, noformējot VAD T1 MRN 08LV000742104209A6 un iesniedzot to muitas iestādē, pieteica kopienas ārējā tranzīta muitas procedūru.

Regulas Nr.2454/93 212.panta 1.punkts noteic, ka VAD aizpilda saskaņā ar 37.pielikumā doto skaidrojošo piezīmi, kā arī saskaņā ar papildu noteikumiem citos Kopienas tiesību aktos. Arī 216.pants noteic, ka deklarācijās par konkrētas muitas procedūras piemērošanu precēm, izmantojot VAD, izmantojamo aiļu saraksts ir dots 37. pielikumā.

VAD T1 MRN 08LV000742104209A6 iesniegts muitā, izmantojot elektronisko datu apstrādes sistēmu. Regulas Nr.2454/93 37.a pielikumā ir noteikta tranzīta deklarācijas aizpildīšana, izmantojot datu apstrādes

paņēmienus. Šādu tranzīta deklarāciju pamatā ir dati, kas ierakstīti VAD dažādās ailēs, kā noteikts 37. un 38. pielikumā, kopā ar kodu, vai, vajadzības gadījumā, aizstājot ar kodu. 37.apielikuma II sadaļas B punktā ir noteiktas prasības tranzīta deklarācijas aiļu aizpildīšanai un minētas konkrētas aizpildāmās ailes.

Tiesa konstatē, ka tranzīta procedūrai VAD 6.aile – iepakojumu kopskaits nav obligāti aizpildāmā aile. Ir norāde, ka iepakojumu kopskaits ir vienāds ar visu "Iepakojumu skaita", visu "Gabalu skaita" un vērtības "1" katram deklarētajam daudzumam summu.

Tādejādi, nenorādot iepakojumu kopskaitu 6.ailē, pieteicēja nav pārkāpusi Regulas Nr.2454/93 prasības.

Tiesa arī konstatē, ka VAD T1 MRN 08LV000742104209A6 32.ailē ir norādīts skaitlis „1". Saskaņā ar pielikuma piezīmēm skaiti „1" izmanto, norādot kopējo posteņu skaitu. Ailē 35 norādīts preces svars – 37400 kg *(lietas 36.lapa)*, kas atbilsts faktiskajai un muitas amatpersonu konstatētajai situācijai.

Līdz ar to tiesa nekonstatē, ka deklarējot preci tranzīta muitas procedūrai, pieteicēja būtu sniegusi nepatiesas ziņas.

[13] Saskaņā ar Muitas Kodeksa 96.panta 2.punktu par preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus, atbildīgs ir arī preču pārvadātājs vai saņēmējs, kurš pieņem preces un zina, ka preces tiek pārvietotas Kopienas tranzītā.

Tiesa konstatē, ka 2008.gada 2.martā vispārējā parauga aktu Nr.298, ar ko apstiprināts preces svara iztrūkums, ir sastādījis VAS „Latvijas Dzelzceļš" *(lietas 22.lapa)*.

Tādejādi pieteicēja kā principāls pirms muitas deklarācijas iesniegšanas muitai ir veikusi pasākumus, lai nodrošinātu patiesu ziņu norādīšanu muitas deklarācijā.

Attiecībā par muitas deklarācijai pievienojamiem dokumentiem, Regulas Nr.2454/93 219.panta 1.punkts noteic, ka tranzīta deklarācijai pievieno pārvadājuma dokumentu.

Savukārt Muitas kodeksa 199.pants noteic, ka principāls atbild par pievienoto dokumentu autentiskumu. Konkrētajā lietā nepastāv strīds par dzelzceļa pavadzīmes Nr.A030843 autentiskumu.

Tiesa nekonstatē, ka muitas lietas reglamentējošos normatīvajos aktos būtu noteikts, ka principāls atbild par muitas deklarācijai pievienotā pārvadājuma dokumentā norādīto ziņu pareizību.

Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicēja kā principāls Muitas kodeksa 96.panta izpratnē un kā deklarētājs Regulas Nr.2454/93 199.panta izpratnē ir izpildījis visus savus uzliktos pienākumus.

[14] Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka pieteicējas darbībās nav konstatējama LAPK 201.^{13}panta administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvā puse – jebkāda veida nepatiesu informāciju saturošu dokumentu iesniegšana muitas iestādei. Pieteicēja muitas iestādē iesniegtā muitas deklarācija VAD T1

MRN 08LV000742104209A6 satur patiesas ziņas un pievienotā dzelzceļa pavadzīme Nr.A030843 ir autentiska. Līdz ar to ieteicējas darbībās nav konstatējams LAPK 201.[13]pantā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tā kā pieteicējas darbībās nav konstatējams LAPK 201.[13]pantā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs, Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291. pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu un 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt valsts akciju sabiedrības „Latvijas dzelzceļš" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2008.gada 6.maija lēmuma Nr.19/12786 atcelšanu.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2008.gada 6.maija lēmumu Nr.19/12786 un izbeigt lietu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta administratīvo lietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 25.martā.

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese _____ L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2010.gada 25.martā.